

міе то нейно, што заборавихъ завѣщаніе то оучише
 моего, ѿ развезахъ молчаніе то ѿ рекохъ: О жено
 шемъ да ти се отвѣстимъ на това, що то ми говори то
 докле да минатъ седмь дни, ѿ тога ще ти се отси
 тимъ на сичко то, какко то ти подобава. И отъ
 Она начала да ми навѣтѣва животъ, оуплашивши

И за молчаніе то ми оубо владыко Отче, ѿ
 даніе то това, за оученіе то же ми, ако ѿискашь дше
 зѣмѣшь, що самъ научилъ отъ оучителя си Синтипа
 заповѣдай да се собератъ свѣтъ много ѿ сички те
 лософе, ѿ ѿспытай ме, ѿ ще разѣмѣшь. И така
 заповѣда ѿ собрахасе свѣтъ много ѿ сички те
 фе, ѿ оучитель мѣ дойде Синтипа: кой то ѿ покло
 царю до земля та ѿ поздрави го. И царь рече мѣ
 беша до сега премѣдрый Синтипо; Синтипа же отвѣ
 царю ѿ рече: Азъ, О царю, като дойде време твой
 да се върне при тебе, Окончавши наѣка та си, ѿ
 тахъ мѣ щастіе то соз астрономическо ѿскѣство, ѿ
 дохъ, зашо зле ще оумре, ако продѣма кнетре въ
 дни: ѿ за това немѣ оубо заръчихъ да не продѣмъ
 седмь дни, ѿ азъ скрехъ се далече отъ твоє то
 ство, за да не пострадамъ не шо за молчаніе то

И това чѣвши царь отъ Синтипа, много мѣ благо
 ше. Послѣ начала да пыта философы те ѿ рече: как
 О философы, ако вехъ оубилъ сына си кнетре въ
 те дни, чѣл щеше да взде причина та на оубійств
 моа ли, ѿли на сына ми, ѿли на жена та; Тогл

Ѣдинъ отъ нихъ рече: азъ мнимъ, О царю,
 причина на оубійство то щеше да взде Синтипа:
 то онъ знаеше, зашо ще оумре дете то, ако про
 предъ седмь дни, ѿ не го задържа при себе, но ти го пр

Другъ же рече: Не ѣ това сѣходно: зашо то не